

Въ тоя убо бой слѣдъ 9 мѣсяцы, виде Іоаннь Шишманъ, защо ще навѣять Турцы те избѣгна со сичко то си воинство и со сички те си велможы ношемъ изъ Терновъ и отиде въ Средецъ, то есть Софія. Подобно избѣгнаха и сички те, кои то живееха въ Мачинь, Растоль или Силистра, Рушчукъ, Сищовъ, Никополь и Плевень, некои убо въ Средецъ, а некои въ Дакія. И тога обладаха Турцы те и Терновъ и сички те речены градове, въ лѣто Господне 1396.

Отидевъ же Іоаннь Шишманъ въ Софія, скры сички те царски сокровища въ Монастырь Урвичъ, кой то беше край Искаръ сось тверды стѣны ограждень, и изокколо му вода отъ секаде: гдѣ то остави и малку воинство, а самъ сось друго то си воинство ополчисе противу Турцы те, и бисе 7 години.

Въ това време Султанъ Піязить призва Марка отъ Битола и Константина отъ Серресъ, и отиде во Влахія противу Мирча Вода Болгарскаго*) кое то като виде Мирчо собра и онъ войска многу, и ополчисе противу Піязита, имая на Хоругвахъ, кои то носеха воинство то му, крестове, и светы образы изображены: кое то видевше Марко и Константинъ, убояхасе Бога и не восхотѣха да се бѣять. А Піязить, като ги виде, защо нещать да се бѣять съ Христіянами, абіе повелѣ Туркомъ своимъ, и сосѣкоха Марка и Константина на малы части на мѣсто называемое Калугерень, по долу отъ Букурещъ. послѣ сразисе съ Димитріемъ, войводомъ Влашкимъ, и побѣдиха Турцы Димитрія и направиха го подданника.

*) Него Іоаннь Зонарь называ Мирчо, а Мавробиръ Латинскій лѣтопись пише, защо му было име Димитрій, родомъ Болгаринъ изъ Видинъ.